

[Valdemar Thomsen.]

behandlet os paa, hvis Regeringen selv havde virkelige Planer vedrørende Krisen og Arbejdsløsheden. Det har den ikke, hvilket Tiden, der nu er forløbet siden, i fuldt Maal viser. Derfor maa man sige, det pynter ikke paa Regeringens parlamentariske Æresfølelse, at den, som det sker, fuldstændig afviser andres Bestræbelser for at finde en fremkommelig Vej.

Vi, og jeg vil tro hele Befolkningen, har nu siden Landstingsvalget i 1936 ventet og ventet paa Regeringens Initiativ, uden at noget har vist sig. Heller ikke i Statsministerens Aabningstale i Aar er der saa meget som en Antydning af, at Regeringen har virkelige Planer vedrørende dette livsvigtige Omraade. Det skulde ellers være nogenlunde klart, at nye, tidssvarende Forholdsregler nødvendigvis maa bringes i Anvendelse til Krisens og Arbejdsløshedens Bekæmpelse. Lapperier har man eksperimenteret med, og Lapperier vil man ogsaa i denne Samling fortsætte med. Det er muligt, at Regeringens bebudede Forslag vil egne sig som Led i en samlet Genretningsplan, men ikke, bestemt ikke, som Særforanstaltninger. Paa Forhaand maa jeg derfor sige, at Regeringen og dens Partier ikke, som der sidst var Tilløb til, kan være bekendt at afvise Forslaget med Talemaader om, at Forslaget medfører uoverskuelige økonomiske Vanskeligheder o. lign.

De Befolkningkredse, Landbruget og de arbejdsløse, som nu gennem 10—12 Aar har levet under økonomiske Vanskeligheder og Afsavn, maa og skal hjælpes. Problemet maa under en eller anden Form tages op til alvorlig Overvejelse. Derfor vil jeg meget henstille, at man ikke som forrige Aar fejer vort Forslag ned af Rigsdagens Bord, men nu benytter det som Udgangspunkt for en virkelig dybtgaaende Undersøgelse. Ingen tør, naar det kommer til Stykket, bestride, at vort Samfunds mest aktuelle økonomiske Problem er Krisen og Arbejdsløsheden, og ingen tør bestride, at der mellem disse er en uløselig Sammenhæng. Det er for øvrigt indrømmet og sagt godt af Socialdemokratiets ærede Ordfører her i Salen.

Sandheden er nemlig, at i det lange Løb vil Arbejdsløshedsspørgsmaalet kun kunne løses, naar man naar til en ordentlig Beskæftigelse i Landbruget, og hvordan naar man til en saadan? Ved at følge vor Anvisning, der gaar ud paa, at Indtjeningsniveauet i Landbruget naar det Punkt, da Produktionsomkostningerne dækkes af de opnaaelige Varepriser, saaledes at alle, der

direkte eller indirekte er beskæftigede i Landbruget, faar Mulighed for at tjene en Løn, der i Forhold til deres Evne, Energi og Uddannelse ikke er ringere end det, som kan opnaas i andre Erhverv.

Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og i øvrigt henvise til min Forelæggelsestale i Samlingen 1937—38, Folketingsstidenden Sp. 2660, og Bemærkningerne, der findes i Tillæg A. Sp. 3251. Jeg anbefaler Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling.

Endvidere skal jeg tillade mig at forelægge *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 76 af 21. Marts 1930 om Radiospredning*. Forslaget blev oprindeligt fremsat den 23. November i Fjor, men efter Henstilling fra forskellig Side gav vi Afkald paa at faa det til Behandling. Vi gjorde det bl. a., fordi Behandlingen, som var tiltænkt det, vilde have fundet Sted i et af Samlingens allersidste Møder. Naar vi gav Afkald paa det, var Aarsagen ogsaa den, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder i Fjor gav os et bestemt Tilsagn om sin Beredvillighed til at søge foranlediget, at Forslaget blev sat paa Dagsordenen paa et tidligt Tidspunkt i indeværende Samling. Dette Tilsagn takker jeg Ministeren for og haaber, at Forslaget saa kommer til Behandling inden ret længe.

Idet jeg henviser til min Forelæggelsestale, der findes paa Sp. 1561 i Folketingsstidenden for i Fjor, skal jeg indskrænke mig til at sige, at Hensigten med Lovforslaget er at ændre Lytternes problematiske Indstillingsret vedrørende et Mindretal af Radioraadets Medlemmer, ændre dette til en almindelig Stemmeret ved Valg af Raadets Flertal. Vi maa nu bort fra en Ordning, hvorefter Lytterne tvinges ind i Organisationer og Klubber for at faa en lille Smule Medindflydelse paa, hvorledes deres egne Penge skal administreres. Efter Forslaget faar samtlige licensbetalende Lyttere Ret til at vælge 10 Repræsentanter af Raadets 15 Medlemmer. Rigsdagens Ret til at vælge 4 af Radioraadets Medlemmer maa naturligvis bortfalde. Ogsaa dette Forslag anbefaler jeg til en hurtig og velvillig Behandling.

Formanden: Jeg giver dernæst Ordet til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, for at han kan faa Lejlighed til at forelægge tidligere anmeldte Lovforslag.

Oluf Pedersen: Det Forslag til *Lov om det danske Folks Ligeret til Grundværdierne*, som jeg herved paa min Gruppes Vegne